

въ огъня, сирѣчь то въ огъня на Волкана, а ний въ огъня на супругата на Волкана. Ще напълнѣ прочее тѣзи чаша въ честь на Божественното туй супружество.

— Туй вино е много вкусно, рече догматически Панса, но въ благоуханіето му има твърдѣ малка миризма отъ борина.

— Каква прекрасна чаша! извика Клодій, като подигна една кристална и прозрачна чаша, украсена съ скъпоцѣнны каманье и съ фигура на змія по тогашната мода на Помпея.

— Този прѣстень, рече Главкѣ, като извади отъ прѣста си и го окачи на чашата, я прави по-прекрасна и по-достойна; поднасямъ ти я, Клодіе, и дано боговетѣ да ти подарѣтъ дълъкъ животъ за да пълнеш до върха сѣкоги бѣдныя този мой даръ.

— Много си великодушень, пріителю Главке, отговори играчътъ (а въ туй време подаде чашата на слугата си за да я скѣта), но пріителството ти удвоява цѣната на дара.

— Шѣ въ честь на Грацінтѣ! рече Панса като си испраздни чашата три пѣти и на примѣра му послѣдувахъ и другитѣ.

— Ний забравихмы да назначимъ началникъ на пиршеството.

— Не трѣба! извика Клодій като подрѣнкваше зароветѣ.

— Съгласень съмъ, рече Главкѣ, туй не е вече въ обычай. И шо ни трѣба този строгія водачъ? Не ни трѣба диктаторъ на трапезата и царъ на вечерята? Римлянитѣ не са ли захлежъ да нематъ вече царе? (а) Ний Гърцитѣ не сме ли свободны както вашитѣ праотцы? Музыканты да чуймы пѣсень-та която азъ съчинихъ минжлыя вечеръ и нарекохъ Вакхическа пѣсень въ честь на богынитѣ на времената.

Чухъ са звуковетѣ на Юнійската мелодія, и са испѣ по грѣцкы слѣдующата пѣсень.

Вечерне славословіе на богынитѣ на времената.

А.

Въ маранитѣ на деня.

Изминѣхмы по лицето

На широката земя.

И намѣрихмы тукъ края

На нашитѣ трудове,

Тиха хладна ноць настава,

(а) Августъ като пріе единодержавната власть пріе названіето Императоръ, а не царъ за да са пенаруши клетвата на Римлянитѣ.